

Warszawa, dnia 14 listopada 2018 r.

Sygn. akt KTA/6/2018

WYROK

Koszykarski Trybunał Arbitrażowy przy Polskim Związku Koszykówki, działający w osobie Arbitra Macieja Kucharskiego, po rozpoznaniu sprawy z pozwu Pana Piotra Pamuły przeciwko Miejskiemu Klubowi Sportowemu Dąbrowa Górnicza S.A. z siedzibą w Dąbrowie Górniczej o zapłatę kwoty 115.128 zł,

- działając na podstawie przepisów pkt 17 i 18 Regulaminu Koszykarskiego Trybunału Arbitrażowego przy Polskim Związku Koszykówki orzeka:

1. Zasądza od pozwanego Miejskiego Klubu Sportowego Dąbrowa Górnicza S.A. z siedzibą w Dąbrowie Górniczej na rzecz powoda Piotra Pamuły kwotę 115.128,00 zł /sto piętnaście tysięcy sto dwadzieścia osiem złotych/, wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi w sposób następujący:
 - A/ od kwoty 32.472,00 zł – odsetki liczone od dnia 16 marca 2018 r. do dnia zapłaty;
 - B/ od kwoty 25.830,00 zł – odsetki liczone od dnia 26 kwietnia 2018 r. do dnia zapłaty;
 - C/ od kwoty 30.996,00 zł – odsetki liczone od dnia 26 maja 2018 r. do dnia zapłaty;
 - D/ od kwoty 25.830,00 zł – odsetki liczone od dnia 21 czerwca 2018 r. do dnia zapłaty.
2. Ustala koszty arbitrażu w sprawie na kwotę 9.000 zł /dziewięć tysięcy złotych/.
3. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 9.000 zł /dziewięć tysięcy złotych/ tytułem zwrotu poniesionych przez powoda kosztów arbitrażu, w tym kwotę 2.000 zł /dwa tysiące złotych/ tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.
4. Nakazuje wypłacić powodowi z rachunku bankowego Trybunału kwotę 2.000 zł /dwa tysiące złotych/ tytułem zwrotu niewykorzystanej części zaliczki.

Uzasadnienie

Pozwem z dnia 9 października 2018 r. Pan Piotr Pamuła /zwany dalej „Powodem”, działający przez profesjonalnego pełnomocnika, wystąpił przeciwko Miejskiemu

Klubowi Sportowemu Dąbrowa Górnicza S.A. z siedzibą w Dąbrowie Górniczej /zwanemu dalej „Pozwanym”/ o zapłatę kwoty 115.128 zł tytułem zaległego wynagrodzenia za miesiące luty – maj 2018 r. oraz premii za wygrane mecze w sezonie rozgrywkowym 2017/2018 i awans do fazy play-off, w związku z realizacją łączącej strony umowy sportowo – marketingowej z dnia 10 marca 2016 r. Do pozwu dołączone zostało potwierdzenie dokonania opłaty administracyjnej w kwocie 3.000 zł.

W dniu 9 października 2018 r. Prezes Koszykarskiego Trybunału Arbitrażowego przy Polskim Związku Koszykówki /zwanego dalej „KTA”/ wszczął w przedmiotowej sprawie postępowanie, wyznaczając Arbitra w osobie Macieja Kucharskiego. Jednocześnie Prezes KTA wezwał obydwie strony do zapłaty zaliczki na pokrycie kosztów arbitrażu w łącznej kwocie 6.000 zł, po 3.000 zł przez każdą ze stron. Zaliczkę w żądanej wysokości uiszczył tylko Powód, w związku z czym Prezes Trybunału zobowiązał go do zapłaty części zaliczki nie uiszczonej przez Pozwanego – zgodnie z pkt 10.4 Regulaminu KTA. Zaliczkę tę Powód uiszczył.

W wyznaczonym przez Prezesa Trybunału terminie Pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew.

W toku postępowania Arbiter zwrócił się do stron postępowania o nadesłanie dodatkowych wyjaśnień, dotyczących 2 faktur VAT wystawionych przez Powoda, w których znalazła się pozycja „Usługi marketingowe”. Pełnomocnik Powoda w piśmie z dnia 6 listopada 2018 r. wyjaśnił, że pod przedmiotową pozycją kryją się premie za wygrane w sezonie 2017/2018 mecze oraz premia za awans zespołu MKS Dąbrowa Górnicza do fazy rozgrywek play-off – zgodnie z art. 4 łączącej strony umowy. Natomiast Pozwany, reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, w piśmie z dnia 7 listopada 2018 r. wniósł o oddalenie powództwa w części dotyczącej „usług marketingowych”, albowiem w jego ocenie stron nie łączyła w tym zakresie żadna umowa. Z uwagi na wyjaśnienia Powoda, Arbiter zobowiązał go do dostarczenia kopii wszystkich faktur, wystawionych Pozwanemu w sezonie rozgrywkowym 2017/2018. Żądane kopie faktur zostały nadesłane do Arbitra przy piśmie pełnomocnika Powoda z dnia 7 listopada 2018 r. W związku z tym Arbiter uznał, że dalsze prowadzenie korespondencji ze stronami nie jest uzasadnione, albowiem sprawa pod względem merytorycznym nadaje się do rozstrzygnięcia.

W oparciu o zgromadzony materiał dowodowy KTA ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 marca 2016 r. strony niniejszego sporu zawarły umowę sportowo – marketingową, na mocy której Powód zobowiązał się do profesjonalnej gry w koszykówkę w drużynie prowadzonej przez Pozwanego w sezonach rozgrywkowych Polskiej Ligi Koszykówki 2016/2017 i 2017/2018 oraz określonych w umowie działań o charakterze promocyjnym i marketingowym. Natomiast Pozwany zobowiązał m.in. się do zapłaty Powodowi wynagrodzenia, które szczegółowo opisano w art. 4 umowy.

Z uwagi na fakt, iż niniejszy spór dotyczy należności Powoda za sezon rozgrywkowy 2017/2018, Arbiter ograniczy się w dalszych rozważaniach na zapisach umownych, odnoszących się tylko do tego sezonu. Zgodnie z przywołanym wyżej przepisem art. 4 umowy, Pozwany zobowiązał się zapłacić Powodowi w sezonie 2017/2018 wynagrodzenie w łącznej kwocie 210.000 zł plus podatek VAT, płatne w 10 miesięcznych ratach po 21.000 zł netto każda, w terminach do 10-tego dnia każdego miesiąca, począwszy od września 2017 r. Ponadto Powód miał otrzymać od Pozwanego premie za zwycięstwa drużyny MKS Dąbrowa Górnicza w rozgrywkach ligowych oraz za ewentualny awans zespołu do fazy rozgrywek play-off. Za zwycięstwa w meczach „u siebie” zawodnikowi przysługiwała premia w kwotach po 300 zł netto za mecz, zaś w meczach wyjazdowych – 400 zł netto za mecz. Natomiast premia za awans do fazy play-off wynosiła 3.000 zł netto.

Powód w pełni wywiązał się z kontraktu sportowego, łączącego go z Pozwanym, natomiast ten drugi nie zapłacił Powodowi należnego wynagrodzenia za miesiące luty, marzec, kwiecień i maj 2018 r. w łącznej kwocie 84.000 zł netto, tj. 103.320 zł brutto.

Nadto należy podnieść, że w sezonie rozgrywkowym 2017/2018 drużyna MKS Dąbrowa Górnicza rozegrała łącznie 32 mecze w sezonie zasadniczym i 3 mecze w fazie play-off (dane ze strony internetowej www.plk.pl). We wszystkich tych meczach Powód znajdował się w składzie drużyny. W rundzie zasadniczej drużyna wygrała 14 meczów na swoim parkiecie oraz 6 meczów wyjazdowych. Przedstawia to szczegółowo poniższa tabela:

Lp.	Kolejka	Mecz	Data	Wynik
1	1	MKS – POLSKI CUKIER Toruń	01.10.2017	89 : 76
2	2	MKS – KING Szczecin	11.10.2017	84 : 73
3	4	MKS – STELMET BC Zielona Góra	21.10.2017	86 : 83
4	6	MIASTO SZKŁA Krosno - MKS	08.11.2017	80 : 84
5	7	MKS – AZS Koszalin	12.11.2017	79 : 56
6	8	MKS – ROSA Radom	18.11.2017	89 : 80
7	9	PGE TURÓW Zgorzelec – MKS	02.12.2017	84 : 95
8	10	MKS – ANWIL Włocławek	09.12.2017	86 : 84
9	10	MKS – CZARNI Słupsk	13.12.2017	87 : 83
10	11	LEGIA Warszawa – MKS	17.12.2017	77 : 81

11	12	MKS – ARKA Gdynia	22.12.2017	101 : 74
12	13	TBV START Lublin – MKS	30.12.2017	60 : 89
13	18	MKS – TREFL Sopot	28.01.2018	82 : 74
14	22	AZS Koszalin – MKS	06.03.2018	70 : 86
15	24	MKS – PGE TURÓW Zgorzelec	14.03.2018	107 : 85
16	24	MKS – MIASTO SZKŁA Krosno	22.03.2018	96 : 86
17	25	CZARNI Słupsk – MKS	24.03.2018	0 : 20
18	26	MKS – LEGIA Warszawa	31.03.2018	90 : 73
19	28	MKS – TBV START Lublin	12.04.2018	99 : 82
20	30	MKS – GTK Gliwice	22.04.2018	106 : 84

Łącznie z tego tytułu Powód powinien otrzymać 9.600 zł netto premii za wygrane mecze (14 x 300 = 4200 zł; 6 x 400 = 2400 zł) i awans do play-off (3.000 zł). W aktach sprawy brak jest jakiegokolwiek dowodu, wskazującego na fakt dokonania przez Pozwanego zapłaty w/w premii.

Powyższy stan faktyczny ustalono w oparciu o dostarczone przez Powoda dokumenty, w tym kopię umowy sportowo – marketingowej oraz kopie faktur VAT wystawionych pozwanemu w sezonie rozgrywkowym 2017/2018 oraz złożone przez Powoda pisemne wyjaśnienia.

W ocenie Arbitra, zgromadzone w sprawie dowody są wystarczające do wydania merytorycznego rozstrzygnięcia w sprawie.

Wyrok wydany został w oparciu o ogólne zasady sprawiedliwości (*ex aequo et bono*) – zgodnie z treścią pkt. 1.2 lit. b) Regulaminu KTA.

Powództwo jest zasadne w całości.

Bezspornym w sprawie jest, że Powód w pełni wywiązał się z obowiązków wynikających z umowy zawartej z Pozwanym, biorąc aktywny udział w treningach i meczach. Natomiast Pozwany nie zapłacił mu części należnego wynagrodzenia oraz premii za wygrane mecze i awans do rundy play-off. Powód nie otrzymał wynagrodzenia za miesiąc luty 2018 (faktura VAT nr 03/2018 z dn. 15.03.2018), marzec 2018 (faktura VAT nr 04/2018 z dn. 15.04.2018), kwiecień 2018 (faktura VAT nr 05/2018 z dn. 15.05.2018) oraz maj 2018 (faktura VAT nr 06/2018 z dn. 12.06.2018). Należność brutto z tego tytułu wynosi 103.320 zł. Ponadto powodowi przysługiwała premia za wygrane mecze w sezonie 2017/2018 w łącznej kwocie

8.118 zł brutto oraz premia za awans do fazy play-off w kwocie 3.690 zł brutto. Daje to łącznie dochodzoną pozwem kwotę 115.128 zł.

W tym miejscu podnieść należy, że w fakturach VAT nr 03/2018 i 05/2018 wskazane zostały w pkt 2 „usługi marketingowe” odpowiednio na kwoty: 5.400 zł netto (6.642 zł brutto) i 4200 zł netto (5.166 zł brutto), jednakże Powód w swoich pisemnych wyjaśnieniach wskazał, że kwoty ujęte w tych pozycjach dotyczą należnych mu premii za wygrane mecze i premii za awans do fazy play-off, zaś ich określenie jako „usługi marketingowe” nastąpiło na wyraźne życzenie Pozwanego. Natomiast Pozwany w swoim wyjaśnieniu podkreślił, że kwoty te są nienależne, albowiem Powód nie wykonywał dla niego żadnych usług marketingowych. W ocenie Arbitra, wyjaśnienia Powoda są spójne z pozostałym materiałem dowodowym i układają się w logiczną całość. Przede wszystkim suma kwot z pozycji „usługi marketingowe” dokładnie odpowiada należnym Powodowi premiom, ponadto z wszystkich wystawionych Pozwanemu faktur w sezonie 2017/2018 wynika oczywisty wniosek, że Powód ani wcześniej, ani później nie otrzymał od Pozwanego należnych premii. Nadto w toku niniejszego sporu Pozwany nie wykazał, aby należne Powodowi premie wypłacił. Dlatego też samo nazewnictwo na fakturze nie ma większego znaczenia, skoro Powód bezsprzecznie wykazał zasadność wystawienia pozwanemu faktur na wskazane powyżej kwoty zapisami łączącej strony umowy.

Dlatego też Arbiter uznał wywiedzione w niniejszej sprawie powództwo za całkowicie uzasadnione.

Ustalając datę początkową naliczania odsetek ustawowych za opóźnienie, Arbiter był w tym zakresie związany wnioskiem zawartym w pozwie. Wprawdzie z umowy łączącej strony wynikało, że wynagrodzenie będzie płatne w terminach do 10-tego dnia każdego miesiąca, na podstawie faktur wystawianych przez Powoda. Skoro jednak sporne faktury były wystawione z datami późniejszymi, a nadto jako termin płatności przyjmowano w nich późniejsze daty, zasadnym było uznać, że Pozwany pozostaje w zwłocie począwszy od pierwszego dnia następującego po dniach wskazanych w fakturach jako terminy płatności. W przypadku płatności premii za wygrane mecze i premii za awans do fazy play-off, to wobec nie wskazania w umowie terminów płatności tychże należności, uznano za taką datę terminy wskazane w fakturach, w których powód zażądał zapłaty tychże świadczeń.

Jeżeli chodzi o koszty arbitrażu, to zostały one określone na kwotę 9.000 zł, zgodnie z przepisem pkt 18.4 Regulaminu KTA. Składają się na nie koszty administracyjne i inne poniesione przez Trybunał, w tym wynagrodzenie Prezesa i Arbitra – zgodnie z zapisem pkt. 18 ust. 2 Regulaminu KTA oraz poniesione przez Powoda koszty zastępstwa procesowego.

Na koszty arbitrażu składają się:

- opłata administracyjna uiszczona przez Powoda – 3.000 zł.
- zaliczka na wydatki w kwocie 6.000 zł, uiszczona w całości przez Powoda.

Ponieważ koszty arbitrażu w niniejszym postępowaniu winny obciążać stronę pozwaną, zaś Powód poniósł je w całości, zasadnym było zasądzić od Pozwanego na jego rzecz kwotę 9.000 zł, w tym kwotę 2.000 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Jednocześnie Arbiter uznał, że z kwoty wniesionej przez Powoda zaliczki należy zwrócić mu kwotę 2.000 zł.

Mając na uwadze wszystkie przytoczone powyżej argumenty orzeczono jak w sentencji.

Wyrok niniejszy jest ostateczny i kończy arbitraż w sprawie.

Arbiter, KTA
Maciej Kucharski
Maciej Kucharski